

Nød kan gaa ind paa. Men tre af de Endringer, Landstinget har vedtaget, mener jeg, at man ikke ret vel kan forsvare at gaa ind paa uden at have gjort det yderste Forsøg for at opnaa en fra Folketingets Standpunkt heldig Forstaaelse med Landstinget. Det gælder for det første om Bestemmelserne om Persontaksterne. Med Hensyn til dem har Landstinget ændret det af os sidst vedtagne Forslag saaledes, at der sættes 2,⁵⁵ og 6,⁵⁵ som Grundtakst pr. Kilometer for III. og I. Klasse i Stedet for, at vi havde sat henholdsvis 2,⁵ og 6,⁵ og vel at mærke som det, Billetpriisen ikke maatte overstige, medens Landstinget har disse Takstørrelser som Grundtakst. Det er en meget væsentlig Forandring, navnlig naar den sammenholdes med den anden Bestemmelse, Landstinget har indført, nemlig at Bestemmelserne kunne afrundes opad til Mængseld af 5. Det vil føre til, at Billetpriisen, det vil sige Halvdelen af Dobbeltbilletten, som bliver affattet, vil paa kortere Afstande mange Steder blive dyrere, end en Enkeltbillet mellem de samme to Steder nu er. Det ligger i Bestemmelserne om at ændre Ordet „Billetpriisen“ til „Grundtaksten“ og om Afrundingen opad til Mængseld af 5. Tager vi en Rejse paa 2 Mil, saa er en Returbillet for 3dje Klasse 70 Øre, men efter Landstingets Forslag faar man to Enkeltbilletter til 40 Øre, altsaa bliver Prisen 80 Øre. I det hele har jeg foretaget forskellige Prøver og Udregninger for at se, hvortil dette Forslag vil føre, og jeg er kommen til den Overbevisning, at det i mange Tilfælde vil forbyde Jærnbanetrafikken med 10 til 15 pCt. Som sagt jeg mener ikke, at det er rigtigt, at der indføres den Art Tilbagestrid, som jeg anser disse Endringer for at være i en Lov, som kun burde medføre Vættelser af Trafikken og ingen Fordyrelse. Det andet Punkt, hvorom jeg har ment, at man bør gøre, hvad man kan, for at faa det forandret, er Taksterne for Stykgodsforsendelser. Med Hensyn til dem, er Landstinget vendt tilbage til Ministerens oprindelige Forslag, og det betyder nogen Forhøjelse for Takstklasse 2, Stykgodsforsendelsen, idet den nu bestaaende Grundtakst er 12, der ned sættes til 10, men saa kommer der en Tillægstakst, som nu er 0,⁵⁵, men den forhøjes til 0,⁵, saa vidt jeg husker. Det vil let ses, at saa snart man kommer til længere Afstande, fører det til en Fordyrelse af hele Forsendelsen. Hvad det tredje Punkt, det tomme Returgods, angaar, har jeg tidligere udtalt mig saa udførligt om dette Spørgsmaal, at jeg ikke her skal komme tilbage til de mere principi-

elle Betragtninger. Det er øjensynligt, at Forslaget om Ophævelsen af den fri Tilbageførelse af tomt Returgods vil vanskeliggøre Stillingen for mange Mennesker. Der er jo ikke saa saa Mennesker, der have indrettet sig paa at kunne sende tomt Returgods fragtfrit tilbage. Der er vist hele Forretninger, der ere baserede derpaa. Det er altsaa et virkeligt Tilbagestrid, og det vil væsentlig vanskeliggøre disse Menneskers Virksomhed. Paa disse tre Punkter havde jeg egentlig sammen med mine Meningsfæller tænkt at stille Endringsforslag, men vi kunne ikke blive mere end et Mindretal, og der var derfor ikke nogen Udset til at føre dem igennem. Naar den ærede Ordfører sagde, at vi maatte tage Forslaget, som det foreligger, ellers fik vi slet ikke noget, mener jeg, at det ikke er rigtigt fra dette Tings Standpunkt at raajonnere saaledes. Saadan kunde den ærede Ordfører have raajonneret, hvis Forslaget foresaa til eneste Behandling, efter at have gennemgaaet Fællesudvalget, men dette Stadium have vi endnu tilbage. Det forekommer mig, at Landstinget har vist saa megen Interesse for denne Lov, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at det ogsaa vilde have gaaet med til et Fællesudvalg, og der kunde vi maaske have opnaaet en gunstigere Overenskomst end den her opnaaede. I alt Fald forekommer det mig, at Folketinget tager et ikke ringe Ansvar paa sig ved at unblade at forsøge dette Stadium af Sagens Behandling. Jeg nærer, som sagt, den Tro, at man derved kunde have opnaaet et heldigere Resultat. Der er f. Eks. af nogle Medlemmer af Landstinget sagt, at man kunde gaa til nogen Forhøjelse for Personbefordringen ved Stog. Det forekommer mig at være mindre betænkeligt end en Fordyrelse af Nærtrafikken og Bestemmelsen om Ophævelsen af det tomme Returgods' fri Forsendelse. Jeg nærer saa fuldt som nogen Dunste om Lovens Gennemførelse, men jeg tror ogsaa, at dette Dunste er lige saa levende hos Regeringen og det andet Ting, og en kort Fællesudvalgsbehandling vilde derfor ikke udfætte Loven for nogen Fare.

Scharling: Medens jeg med mine nærmeste Meningsfæller i Udvalget hverken hører til det Flertal eller Mindretal, som i Erklæringen have angivet deres lærige Stilling, skal jeg dog ikke tilbageholde for mit eget Vedkommende den Bemærkning, at jeg heller ikke betragter alle de i Landstinget foretagne Endringer ubetinget som Forbedringer. Jeg ser dog noget anderledes paa det end det Flertal og det Mindretal, der